

ΠΩΣ ΟΙ ΠΑΤΕΡΕΣ ΕΙΔΑΝ ΤΗΝ ΑΓΙΑ ΓΡΑΦΗ (1)

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#)

Ο Απόστολος Παύλος υπαγορεύει στο αὐτὶ του Ἁγίου Ἰωάννη του Χρυσόστομου.
Εικόνα ἀπὸ τὸ Ἀγιογραφεῖο τῆς IMM Βατοπαιδίου.

Επισκόπου Ἀθανασίου Γιέβτιτς

Διαβάζοντας τον Μίλτον, μεγάλο άγγλο ποιητή του 17^{ου} αι., στο μεγάλο ποίημα του «Ο χαμένος Παράδεισος» (“Paradise Lost”), όπου βασικά ερμηνεύει όλη την Αγία Γραφή περιγράφοντας σε ποίημα την μοίρα του ανθρώπου, πως έχασε τον Παράδεισο κτλ., αλλά και στο δεύτερο του έργο «Ο ξανακερδισμένος Παράδεισος» (Paradise regained), έβγαλα το συμπέρασμα ότι ο Μίλτον βλέπει την Βίβλο ως ένα άγιο, ιερό, δηλαδή ως ένα απλώς θρησκευτικό βιβλίο.

Κατ’ αρχήν ο Μίλτον, ως προτεστάντης θεολόγος και μάλιστα Καλβινιστής, ασχολείται κυρίως με την Παλαιά Διαθήκη. Αλλά και όταν ασχολείται με όλη την Βίβλο, δεν την βλέπει όπως την είδαν και την ερμήνευσαν οι Εκκλησιαστικοί Πατέρες. Σ’ αυτό το κείμενο βλέπει κυρίως την δόξα του θεού, τον δοξασμό και τη μεγαλοπρέπεια της παντοδυναμίας του Θεού. Γι’ αυτό στέκεται τόσο στη δημιουργία, στα κτίσματα, δηλαδή στην πράξη της δημιουργίας και στα δημιουργήματα. Στον Μίλτον ο Θεός είναι κατ’ εξοχήν ο Δημιουργός. Γι’ αυτό και τον Υιόν του Θεού Τον βλέπει ως το μεγαλύτερο και το πιο τέλειο κτίσμα του Θεού. Ως εκείνο που φανερώνει από μέσα του την τελειότητα της δόξης και της δημιουργικής δυνάμεως του Θεού Δημιουργού, την εξουσία και παντοδυναμία του Θεού. [\(περισσότερα...\)](#)